

[Steen.]

dem gennem dette Lovforslags Ophøjelse til Lov om ikke lang Tid.

Hvad angaar Erstatningerne i § 2, finder jeg det rimeligt, at der her tages Hensyn til stedfundne Værdistigninger, naar de virkelig kan konstateres. Med Hensyn til de øvrige Enkeltheder forstaaer jeg, at der bliver Lejlighed til nærmere Drøftelse i et Udvalg. Jeg tilsiger mit Partis Støtte til Lovforslagets Ophøjelse til Lov.

Indenrigsministeren (Kragh): Det glæder mig, at Lovforslaget har fundet Tilslutning hos samtlige Ordførere. Jeg tillader mig at takke derfor. Da Lovforslaget vil blive henvist til et Udvalg, vil alle Enkeltheder, som man ønsker nærmere prøvet, kunne drøftes dér. Jeg skal derfor heller ikke komme ret langt ind paa de Bemærkninger, der er gjort fra forskellig Side.

Det ærede Medlem Hr. Hedelund omtalte § 6, 2det Stykke, hvor det siges, at en Grundejer efter vedkommende Kommunalbestyrelses Forlangende er pligtig at omgøre den ved Overtrædelsen skabte retsstridige Tilstand, men hvor det tilføjes, at under særlige Omstændigheder kan dog Indenrigsministeren efter indhentet Erklæring fra Kommunalbestyrelsen gøre Undtagelse herfra. Hvad menes der, spurgte det ærede Medlem, med særlige Omstændigheder?

Jeg skal dertil svare, at hvad man vil lægge i Ordene „særlige Omstændigheder“, kan jeg ikke angive i Enkeltheder, det maa Fremtiden i nogen Grad om, og derfor synes jeg ogsaa, at det er Kommunalbestyrelsens Erklæring, der paa dette Punkt maa tillægges Vægt. Man kan jo meget vel tænke sig, at saadanne Overtrædelser finder Sted af Uvidenhed, og at vedkommende, inden han bliver gjort opmærksom paa sin Fejl, er naaet saa langt, at det at tvinge ham til at omgøre Tilstanden vil gribe fuldstændig omstyrtende ind i hele hans økonomiske og erhvervsmæssige Stilling, og dersom Kommunalbestyrelsen da under saadanne Omstændigheder erklærer sig til Gunst for den vedkommende, har jeg fundet det rimeligt, at man giver Indenrigsministeren Adgang til at dispensere fra den strenge Bestemmelse om Omgørelsespligten, som indeholdes i det første Punktum af Stykket; men hermed er det naturligvis paa ingen Maade Meningen, at man vil aabne Adgang for Personer til at tilsidesætte Kommunalbestyrelsers Beslutninger, saaledes at det er Udtryk for en Villiesakt; det er ikke Hensigten at give Personer Adgang til at udviske den Betyd-

ning for kommende Tidens Færdsel, som jeg ikke tvivler om, at denne Lovgivning vil faa.

Det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen omtalte Ønskeligheden af, at de Vejbredder, der blev Adgang til at etablere i Københavns Amt, blev større end i § 1 foreslaaet. Nu kan man jo altid diskutere, hvor brede Veje Fremtidens Færdsel bør foregaa ad, og Meningerne derom kan jo være forskellige, men jeg tror dog, at Hovedlandeveje paa 35 m Bredde vil være tilstrækkelige en lang Aarrække frem i Tiden. Derom nærer jeg ikke nogen Tvivl. Utvivlsomt bør Bivejes Bredde normalt ikke overstige de foreslaaede 20 m, selv om jeg ikke nærer nogen Ængstelse ved Adgangen til at gøre Vejbredden større fremtidig, fordi jeg deler det ærede Medlem Hr. Steens Opfattelse af Kommunalbestyrelsernes Stilling til dette Spørgsmaal; jeg tvivler meget paa, at der her i Landet findes en Kommunalbestyrelse, som for sin egen Fornøjelses og Tilfredsstillelses Skyld vil etablere Vejbredder i Kommunen, som er ganske ufornødne. Jeg gav ogsaa Udtryk for dette ved Lovforslagets Fremsættelse, men derfor bør der dog fastsættes Grænser, og man har ogsaa givet Udtryk for sin Villie til at imødekomme Trangen, hvor Færdselskravene er særlig store, ved den Særstilling, som i Lovforslaget gives Københavns Amt. Men jeg er naturligvis yderst rede til en Forhandling paa dette Punkt i det kommende Udvalg.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og skal endnu en Gang udtale min Tak for den Modtagelse Lovforslaget har faaet.

Orla-Jensen: I det foreliggende Lovforslag er der nærmest tænkt paa en Udvidelse af allerede bestaaende Veje, men jeg saa meget gerne, om dette Lovforslag blev udvidet til at tage Hensyn ogsaa til Veje, som endnu ikke er ført igennem, men som dog er paatænkt. Saadanne Veje forekommer jo mange Steder i Villakvarterer, og jeg tænker specielt paa den Del af Gamle Køge Landevej, der ligger i Roskilde Amt. Der gaar naturligvis en Vej her, men ingen er rigtig klar over, hvor den gaar, eller hvor bred den skal være, og der bliver paa det Areal, som vi betragter som Vejareal, stadig bygget Nybygninger ud, saaledes at det efterhaanden vil blive ganske uigennemførligt at faa lagt en Vej der, uden at man skal til at rive Bygninger ned, og uden at der kommer store Ekspropriationer. Det vilde derfor være ønskeligt, om Kommuner eller Amter kunde blive bemyndiget til at lægge en Servitut paa Vejarealet saadanne